

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Nobilitata memoria. Ant. Strad.

THEOGNIDIS,

PYTHAGO-

RÆ, PHOCYLIDIS, TYR
TAEI, SOLONI, ET ALIORVM

POEMATA GRAECA.

Seminarij S. Henerici.

I T E M:

HOMERI PVGNA RANA

RVM ET MVRIVM, SINGVLA, UT

Lector eruditus, et candidus fatebitur,

accuratè, & perspicue redditæ

carmine Latino

A

M. HIERONYMO OSIO

Turingo P. L.

VITEBERGÆ EXCVDE,
bat Laurentius Schuenck.

Anno 1563.

Bayerische
Staatsbibliothek
München

NOBILIBVS, A C S T R E,
N V I S E T D O C T R I N A C L A R I S S : D.
Venceslao à Wresowitz, & in Byſſitz
Consiliario Imperatoris Ferdinandi, &
Cubiculario Sereniss: Principis Ferdinan-
di, Austriae Archiducis &c: & Fratri hu-
ius germano D. Sebاستiano in
Tauchouit'z & Kystra, D N.
& Patronis suis colendis
Hieronymus O.
fius. S. D.

V. Æ sunt causæ pre-
cipue, quare in literis
multos versari debere
sapientes existiment,
Agnitio videlicet ve-
ri Dei, & felix Rerū
publicarum administratio, quarum poste-
rior prioris finis rectè perhiberi potest:
Etenim ab initio propterea propicius Des-
us voluit genus humanum congregari, vt
inter se alter alterum doceret de pietas-
te, de veris officijs virtutum, &c. Creato-
re & conservatore hominum & omniu-
rerum, de miserijs huius vitæ, de spe futu-
ri seculi, alijsque rebus ad eternæ salutis pos-
sessionem

ſectionem cognitu necessarijs. Et hi exigu
congressus poſtea creuerunt, vt maiores
coetus in vrbib. coirent, donec ad Regno
rum Imperiorūmque conſtitutionem ven
tum eſt.

Hæ administrationes omnes à Deo id
circo ab initio institutæ ſunt, et idcirco ab
eiusdem benuola nobis clementia ſeruā
tur, vt iþi ſeruiant, vt in Iefaiā de Eccles
ia dicitur : Reges erunt tui nutritores.
Iam id manifestum eſt ſine doctis & intel
ligentibus viris in mediocrib. Rebus pu
blicis parum rectè administrari. Eō au
tem Magistratus fuerunt beatores, diu
niorēſque, quod, qui eos gererent, docti
ores & peritores eſſent, & quod plus in fa
cientiæ inuestigatione proſeciffent. Eorū
demum consilia, eorūmque conatus ſalu
tares fuerunt, ſi acceſſit diuina benedictio,
ſine qua nihil, etiam inter eos, qui palmā
virtutū præſtantiae, aut ſapienciæ ſibi me
ritò vindicarent, felix ex omni parte fuit.

Plurimum certè debent omnes Rebus
publicæ bonis literis, quod quam ſuauiter,
quam pulcrè, quam elegāter Callimachus
hiſ versibus i Hymno in Apollinem ſcri
pto indicat :

διδέκτημα; Νυσσητα πέδω λέισουσιν Ἐλαῖα;
ἢ λίπος ἀπόλλωνος ἀποσάζουσιν ἔθρατ
ἢ λ' ἀντίλη πανάκειαρ, τὸν ἄστει δὲ ὁκερ ἐκφναι
πρῶκες ἔραζε πέσωσιν ἀκήρια πάντεγένοντο.

Affirmat de vertice Apollinis fras.
grantissimum balsamum stillare. Quibus
verbis ostendit, omnia ibi esse secunda, vs.
bi bonę artes coluntur, dominari leges, res
Etē distribui honores, seruari æqualitatem
contractuum, retineri dominia rerum, as
micitias et mutuas conuersationes, florere
pacem, quam oleæ significatione veteres
ornabant. Quid, quæso, hoc statu est ius
cundius? erit certè omnium summum bono
num, si modò id, quod summum bonum
est, adsit, videlicet vera agnitio & celebra
tio diuini nominis. Tale fuit decus totius
orbis terrarum vrbs Ierosolyma, cuius gu
bernator summus ipse Deus fuit.

Iam hoc fateamur, literarum quoque
studia esse necessaria, ad veram doctrinā
de Deo conseruandam, & quasi fasciolas,
quibus inuolutus est tenellus puer, noster
Redemptor. Quanta fuerūt instructi dos
ctrina Prophete, Sacerdotes et Apostoli?

Certè citius abolebuntur pietatis semis
na,

na, si Ecclesiæ doctores excolere sese dīs-
ciplinis honestis desinent. Ita neque alios
rectè erudire, neque ipsi rectè discere pos-
terunt, nisi fontes inspiciant, quos in lingua
Hebræa, Græca & Latina fenuari
diuinitus constat.

Semper vero & apud omnes gentes
P O E S I S in honore fuit. Nihil enim
est dulcius, quod vehementius animos ho-
minum percellat, & quasi extra se se rapi-
at, quam sonorum, elegans, argutum &
castum carmen, quo vel diuinæ laudes re-
citantur, aut res gestæ heroum celebran-
tur, quod ipsum Musarum proprium est
officium, ut verissimè à Theocrito ī Cha-
ritibus scriptum est.

τει τότο Διός κύριος μέλει, οὐ τάσιδοῖς,
Σμνῆναθανάτος, Σμνῆν δγαθῶν κλέα ἀνθρώπων

Quantum Ethnica vetustas Homeri
co poëmati tribuerit, notissimum est, præ-
terea extat grauissimum iudicium Basilij
de Poematibus Homeri & Hesiodi, πᾶσα
μὴν ἐποίκοιος, inquit, τῷ θυμῆρῳ καὶ οἰστῷ ἐ-
πεικῇ ζωανθρώπῳ. Athenienses Poema Ho-
meri annuatim populo recitari publicè cu-
rārunt. Pausanias autor est se in Helicone

opera Hesiodi in plumbo insculpta vidis-
se: ac Græci hunc Poetam soliti erant edi-
scere, quemadmodum nostri pueri certas
preces ediscunt. Habuerunt etiam vel me-
diocres Poetæ suos Mœcenates ac Patro-
nos omnibus temporibus in familijs sum-
morum Principum, à quibus & in hono-
re habitū fuerunt. Simonidem & Aeschis-
lum Hieron Princeps Syracusarum ma-
gnifecit. Anacreontem Teium Polycras-
tes in delitijs habuit. Eurypides apud
Archelaum Macedonem vixit et claruit.
Antigonus Macedonum Rex Aratum
Solensem coluit. Quanti Augustus Cæ-
sar Virgilium fecerit, sermonibus & mos-
numentis doctissimorum virorum cele-
bratum est. Hæc eò commemooro, vt, que
dignitas Pœseos omnibus seculis fuerit,
ostendam. Etsi verò illis summis artificiis
bus me nequaquam an numero, tamen in-
ter eos me libenter refero, qui, quantum
in hoc genere indefesso studio imitationis
possunt, illud omne ad bonas & sanctas
res carmine illustrandas conferunt. Re-
tissimè enim facere illi existimandi sunt,
qui co fine studia literarum colunt, vt sine
vñui

visui & ornamento Ecclesiae Christi, et rebus publicis. At contra deridendi & execrandi potius, quam fouendi sunt, qui solam delectationem et voluptates in literis quaerunt, aut ijs abutuntur, ut plerique Poetarum (de ijs, qui grauia & vtilia posteris tradiderunt, non loquor) quorum perniciosa potius, quam vtilis, cum iuuentuti, tum alijs erit lectio.

Quare magis celebrabimus eos, qui sacras odas scripsierunt, vtiles pijs metibus, ut Nazianzenum, Nonnum, Apollinas rem. Se omnia, lusus lascivii, aut scurriles infectiones ingenuos homines non deleant. Musæ, vt supra dictum est, castitatem ac grauitatem amant, ac honestatem a Poetis requirunt: Spurcitem & oblicetatem odio prosequuntur. Quamobrem hoc dedi operam, vt mea Musæ Deum sanctum & autorem omnis sapientiae celebret: eo consilio recens aliquorundam Græcorum Poetarum scripta Latino cartagine accuratè reddidi, ac typis impressa publicavi. Quia verò veteribus Poetis visitatum fuit ex ordinibus Principum diligere Patronos fautores, quorum autoritate Poemata

mata commendarentur, secutus exemplū
illorum, quos imitandos sumpsi, v. Excel-
lentiarum auspicio, Nobiles ac clarissimi
viri, hoc opus edere volui, quod acerri-
mum studium v. ex : in omnium artium
ac disciplinarum genere, eximius amor et
ga literas et earum Professores, grauissimū
iudicium de summis rebus, cum alijs vir-
tutibus, quibus eminetis prorsus, uno o-
nium ore, et eorum quidem maximē, quo-
rum iudicia nos meritō admiramur, suspi-
cimus, ac sequimur, in inclyta gente Boic-
mica prædicatur. Non dubito itaque,
quin et has meas lucubrations ea sitis ac-
cepturi voluntate, & clementia, qua bo-
nas artes omnes prosequimini.

Offero ergo V. excellentijs mearum
operarum opus qualemque, meque &
mea studia . V. ex: debita cum obseruans
tia reverenter commendo, ac oro Deum
æternum Patrem Domini nostri Iesu
Christi, vt Vestræ ex: clementer Spi-
ritu suo sancto regat, tueas-
tur, & conseruet.

A M E N.

CANDIDO LECTO:

R I S.

CVM præter alios autores Grecos, & Theognis
dis sentencias ijs enarrarem adolescentibus, qui
me priuato præceptore utuntur, & horum aliquos ad
artem Poëticam proclives, ac idoneos esse uena ipsos
rum ostenderet: ut ad exercitia Poëtica meo eos ex-
emplo eò magis incitarem, Theognidis, aliorumq;
Græca Poëmata Latino carmine ita quidem uerti, ut ex-
uerba, & sentencias autorum, quātum omnino fieri pos-
tuit, diserte & perspicue expreſſerim, ut non dubitem
candidum, ac eruditum Lectorem fassurum esse, meare
uerſionem uel commentarij loco in hos scriptores esse
posse.

Quinto uero labore opus fuerit ante, quam
hoc præstare potuerim & propter obscuritatem sen-
tentiarum, & confusioneam earundem farraginem
uerum sensum assequi, ac perſpicue reddere, lector
res peritos artis Poëticæ, ac candore, & iudicio præ-
ditos iudices facio. Adeo autem suaves, ac plenas do-
ctrine sentencias Theognis, Pythagoras, Phocylides,
& reliqui tradiderunt, ut de eis iure dici illud Horatij
posse uideatur: Omne tulit punctum, qui miscuit utile
dulci.

Hec Poëmata cum ego, quo potui, Dei beneficio,
carmine perſpicue reddiderim, spero hunc meum labo-
rem adolescentibus literarum studiosis gratum, ac utili-
lem fore. Vale candide Lector, & meas has lucubra-
tiunculas qualescumq; boni consule.

imo nini's libere pauca cfer
& confuse. — N. m. s.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΤΥΡΤΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΤΥΡΤΑΙΩΝ, ΠΕΡΙ

πολεμικῆς ἀρετῆς.

Οττὸν δὲ μυκούσαι μέν, οὐτὸν δὲ λόγων ἀνδραῖον μέν, οὐτὲ ποδῶν ἀρετῆς, οὐτὲ παλαισμοσάνης. οὐδὲ τοι κυκλώπων μενὶ ἔχοι μέγεθος πεθίει πενικών δὲ θέσης θρηίκιον βορέιων.

οὐδὲ εἰ τὸ θωνοῦ φυὲν χαριέσθρον τοι εἴκ, πλατούν δὲ μίδεω ιχθὺκινύρα πλέον, οὐδὲ τοι τανταλίδεω πέλοπον θασιλεύτρον τοι εἴκ, γλῶσσαν δὲ ἐρήνητα μεταχόγκεων ἔχοι. οὐδὲ εἰ πᾶσον ἔχοι δόξαν, πλανὸν θάριδόν τοι αλκῆς. οὐ γαρ ἀντὶ ἀγαθὸς γίνεται δὲ πολέμων.

εἰ μάκρη τλαίνει μέν δέσποιν φόνον αἱ ματόφυτα, ιχθὺδηιών δέρεγοιτε γγύνην τοι ισάμινθον. οὐδὲ ἄρετὴ, τὸ δὲ αετοῦρον δὲ λαθρώποισιν ἄριστον, καλλισόμην τε φέρειν γίνεται οὐδέποτε. ξανθὸν δὲ εὐθυῖρον τότε πόληπτον ταντὶ πεδίμων, οσιες ἀντὶ μιαβάσεων δὲ προμάχοισι μέντην. ηθελεμέων, ἀντιχρᾶς δὲ φυγῆς εἴσαι πάγχυ λάθηται, τυχένει ιχθύνημόρη τλήμονα προθέμενον τοι.

πασάνην δὲ πεσεῖν τὸ τλησίον ἀνδραῖον προεισών, οὐτὸν ἀντὶ ἀγαθὸς γίνεται δὲ πολέμων, αἰψίας δὲ μνησιμέων δένδρῶν εὔρεται φάλαγκας τριχείας, απουδῆτες δέ τοι εἴσιε κύμα μάχης. ζευτὸς δὲ δὲ προμάχοισι πεσεῖν Θέλον πόλεσσαν θεατήτε ιχθὺλαόν ιχθὺπατερέοντες εὐκλεῖσας, (μόνη, πολλὰ μίας σέρνοισι ιχθύας ιδέοντες διμφαλούσης, ιχθύδηιας θεώρηκον πρόσθην εἰκλαμμένον,

τοῦ

TYRTAEI DE VIRTUTE

militari.

Nec memor bunc referat, dignū nec laude putarim,
 Ut ualeat cursu, lucta uirumq; probet.
 Ut nōlēm referat uastam, uiresq; Cyclopum,
 Threicium boream cursor ex antecat.
 Augeat ut plus huic Tithano gratia formam,
 Utq; Mydæ, aut Cynere ditione aequet opes.
 Tantalidæ Pelopi malestas aequet ut illum,
 Adraſtoq; parem lingua diserta probet.
 Deniq; laude uacet nulla : nīſi ex edere pugnas
 Audeat, hic armis utilis esse nequit.
 Sanguineas non sustineat, non cernere cedes,
 Nec propè stans hosti conserat ipse manus.
 Hæc uirtus, homines cui maxima præmia debent,
 Pulcrius hac iuueni re nihil esse potest.
 Vir commune bonum est toti cum ciuibus urbi,
 Martis opis primo qui gerit acre loco.
 Bellandi nil mente fugam suadente labores,
 Qui pro laude mori promptus, ex arma subit.
 His socium confirmat, ut ex cadat ipse sub armis,
 Ille graues pugnas, ille uir aptus adit.
 Inq; fugam celerem hostiles agit oxyus alas,
 Sustinet ex bellis fluctibus acer agi.
 Vnde cadens inter primos animæ euomit auræ
 Hac solet urbs, ciues laude, paterq; frui.
 Sauciat huic pectus clypeum hasta secante rotundum,
 Thoracemq; acie iam penetrante quatit.

ΤΥΡΤΑΙ

τὸν δὲ διοφεύγοντα μεν ὅμῶς νέοι, οὐδὲ γέροντες,
ἀργαλέως δὲ πόθῳ τάσσα κέκηδε πόλις.

καὶ πάλιν θεοὺς ιερὰς παῖδες φύει θεούς θεούς πάντας
οὐδέποτε κλέος ἐθλῷ απόλλυται, οὐδὲ ὄνομα αὐτῷ,
ἀλλὰ οὐδὲ γῆς πρᾶγμα τίνεται ἀδάνατος.

Ὥη δὲ προὶ καὶ παῖδες θεούς θεούς διάσπαστοι,
οἱ δὲ φύγοι μεν καὶ ταχαγένες θεούς θεούς θεούς
νικήσας δὲ ἀρχαὶ ταγματαρχούσι θεούς θεούς θεούς
πάντες μὲν θεούς θεούς θεούς θεούς θεούς θεούς θεούς
πολλὰ δὲ τοῦτον παθωμέρχεται εἰς διδύλιον.
γηράσκωμεν δὲ οὐδοῖσι μεταπρέπει, οὐδέποτε αὐτῷ
θλάπτειν, οὐτε αἰδίσει οὐτε δίκησεθείλας.

πάντες δὲ φύει θεούς θεούς θεούς θεούς θεούς θεούς
εἴκαστοι θεούς θεούς θεούς θεούς θεούς θεούς θεούς
ταῦτας οὖν θεούς θεούς θεούς θεούς θεούς θεούς θεούς
παράδοται, θυμόν μὲν μεθιεῖς πολέμου.

τοῦ αὐτοῦ, οὐ κατέλιπ.

Μέχρις τακτάκειτε, κότε ἀλκιμοὶ ἔξεπεθυμόροι,
οὐδὲν οὐδὲν σεβόμενοι, οὐδὲν προτίτονοι
οὐδὲ λίγων μετείντες, φύεις εἰρήνης δὲ δοκεῖτε
τίθετε, ἀτάρ πόλεμος γαῖας ἀπαγγείλατε.

καὶ θεούς ποθυκώμενοι οὐσατε ἀκούσατε.
τιμῆν τε γάρ δέ, ιερὰς ταγματαρχούσι μάχεσθαι
γῆς πέρι, ιερὰς παῖδες, καριδίκες τε ἀλόχοι.

θυμόν

Hoc dolor acris agit iuuenes pereunte, senesq;
 Vrbs desiderio totaq; tacta gemit.
 Busto cuius honos manet, & sua fama nepotes,
 Naturumq; genus sera propago trahit.
 Nec decus huic clari perit illo nominis aeo,
 Quo, cum terra legit, nescius ille mori est.
 Quem Mars præstantem, atq; ausum huius adire tam
 Pro patriæ orbe neci, progenieq; dedit. (multus,
 Effugit hæc quod si post acta pericula mortem,
 Victorem meriti gloria quanta manet?
 Hanc iuuenum magno dignatur honore, senumq;
 Turba, bonisq; orcum pluribus usus adit.
 Hunc senio curant conseruum, ac lacerare ciues
 Nolunt, & tribuunt iusq; fidemq; viro.
 Cedunt huic iuuenes uicini, huic cana senectus
 Sponte locum, & sedem, cum uenit ille, suam.
 Astius ergo decet superare cacumina laudis,
 Præsentiq; geri pectori Martis opus.

Alia Tertii, sive Callini.

Quo uirtus uestra usq; iacet, uigor unde redibit
 O iuuenes, hostem nil tolerare pudet?
 Ebria mens adeo est, ut uos in pace putetis
 Nunc positos, bellis cum loca nulla uacent.
 Ergo quis aduersum nunc arma capesset in hostem,
 Et mittet moriens ultima tela manu?
 Laus est pro patrijs armari maxima regnis
 Adserat ut natos, coniugijq; decus.

ΤΥΡΤΑΞΙ

Λυσμένεστίρ. Νάνταρε δέ ποτὲ ἔως τῷ, ὅπποτε κέρδη
 μοῖρα δὲ ἐπικλάσσωστὸν ἀλλά τις ἴδιος ἵππο,
 ἔγχθι ἀναγόμενος, οὐδὲν τὸν ἀναίδητον ἀλκιμού
 ἔλσεες τὸν πρῶτον μιγνυμένον πολέμον. (ἢ τοῦ
 οὐ γάρ κως θάνατόν γε φυγῆμι εἰμαρεμένον δέκιμον
 ἄνδρον, οὐ δέ προγόνωρ οὐδὲ γῆρας ἀναίτωρ.
 πολλάκι σκιοπῆτα φύγον οὐδὲ δέποι αἰκόντωρ
 ἔρχεται, εὖ δὲ οἴκοφ μοῖρα κίχνη θανάτον.
 ἀλλὰ δὲ λόγοι οὐκ εὑπάρει δύναμι φίλοι, οὐδὲ ποθενός,
 τὸν δὲ διλίγουσανάχα οὐδὲ μέγας λίνη πάντη.
 λαβὼν δὲ τούτον πόνον κρατορέοφρον θεοῖς
 θυντήσκοντος, γάρων δὲ ἄξειτος οὐδὲνέσθιμ.
 πολλῷ γάρ μητρὶ πύργον εὖ διφειραλμοῖσιρ οὕτωσιρ,
 ἔργον γαρέρ πολλῷ μέτρια μοιῶν θέων.

ΤΟῦ αὗτοῦ.

Αλλὰ θεακλῆθι οὐδὲ ἀνίκητον γῆρας έστε,
 θερσῆτος, οὐδὲ ταῦτα γενέσα αὐτοῖς ἔχει.
 μὴ δὲ ἀνδρῶν πλιθῶν δέμασινεπε, μηδὲ φοβεῖθε,
 ἴδιος δὲ τὸν προμάχοντος μέτρον ἔχεται.
 ἔχειράκη μέν τυχών θέματος θεοῖς
 αὐγαῖσιρ καὶ θεοῖς θελίοιο θελαῖ.
 οὐδὲ γέρεος πολυδακρύτης ἔργον ἀρίδηλοι,
 εὖ δὲ δργάκη ἐδάκητος ἀργυράλετος πολέμον.
 οὐδὲ μετά τοιν γόντωρ τὸν διωκόντωρ τὸν γέρεον,
 ὡνέοι ἀμφοτέρωρ δὲ εἰς κόρον κλάσατε.
 οἵ μεν γέρει τολμῶσι πάντες ἀλλήλοισι μίσοντες,
 ἐστοντος δὲ τοιν οὐδὲ προμάχους οἴνοι.

παυρός

Mors alias, non bella gerat licet, imminet ultrò,
 Cum Parcae statuunt, quem uoluere, diem.
 Muniti clypeo robustum pectus abeno
 Obijcant hastas, cum furor arma mouet.
 Lege licet nulli fatorum euadere mortem,
 Sit soboles superæ stirpis alumna licet.
 Forte minus belli, & stridencia tela per auræ
 Qui fugit, hunc prensum mors necat atra domi.
 Sed nec amore pari urbs, nec desiderio excipit illum,
 Laudem ceu populi totius alter habet.
 Vrbs desiderio quo tota iacente laborat,
 Hunc & semideis annumerare solet.
 Ceu turrim ante oculos altam quem penè tuentur,
 Nam multi poterant quæ minus, unus obit.

Alia Tyrtei.

Que uos esse probent genus Herculeum, edite uires.
 Vobis ira Iouis nulla recusat opem.
 Agmine stipatae ne formidate cateruas,
 Dirigite in primos ærea scuta uiros,
 Temnire nunc animas, uitamq; efflare sub auræ,
 Quas radij illustrare Sole micante, iuuet.
 Martis opus dubio ferri lacrymabile casu
 Nostis, & hunc pugnas que iubet ira sequi:
 Sepe fugam uisi dare, sepe reducere palmaria
 Estis, utroq; labor uos saturasse potest.
 Ergo manent casus cunctis qui uiribus omnes,
 Et, quos primus habet communis ordo, petunt:

ΤΥΡΤΑΙ

παυρότεροι θυησκουσι, σάουσι δὲ λαὸν ὅπίστω,
τρεις αντωμάδες πᾶσαν ἀπόλωλας ἄρεται.
Οὐδὲ εἰς δὲ τὸν ποτε ταῦτα λέγωμενόντες εἴκασαν,
ὅσα ἐπὶ αἰχρῷ πάθη, γίνεται ἀυδρὶ κακά.
Διργαλέομεν γέροντος μετάφρεψανόρ δέ τι διαχειρίζεται
ἀνδρός φεύγοντος δικίῳ δὲ πολέμῳ.
Εἰχρός δὲ δέ τι νέκυς κατακείμενος δὲν κονίστη
νῶτομ ὅπιαδες αἰχμῇ διουρός ἐλικλαμβάνεται.
Εἰλάταις τοι διαβάσεις μετανέτω ποσὶρ ἀμφοτέροισι,
τεριχθεὶς ἐπὶ γῆς χελώνη διδόντος δακώμ.
Μηρουσας τε κυνήματε τε κάτειησενα ισεργόμονες
ἀστίδες εὑρεῖνες γατρὶ καλυφάμενοι.
Δεξιτέρῃ δὲ δὲν χερὶ οὐκασέτω διθριμορέγχοντος
κινεῖτω δὲ λόφον διεισόρησενερηφαλλέται.
Ἐρδῶμα δὲ ὅστιμα ἔργα διδασκέαδω πολεμίζειν,
μηδὲ ἐκτὸς βελέωρ εἰσάντω ἀστίδες ἔχωμ.
Εἰλάταις ἐγγὺς ἵωμι ἀντοχεῖδομ ἔγχει μακρῷ,
· ἢ Εἴφει οὐτάρχωμ δικτὸν ἀνδρὸν ἐλέστω. (σαρε
μη ποδαρῆς ποδὶ θείες, οὐτέ τοισίδες εἰσάντω
δὲ λόφον τε λόφων, ισεργόματεις κακέσι.
Ισεργόντοις περιπατήσαντος διαστίδες εἴσαντες
ἢ Εἴφετος κώπιον, οὐδόρυ μακρόν διλόωμ.
Διμέτρη δὲ τοις γυμνιτησι διαστίδες εἴσαντες
περιπατοντες, μεγάλοις βάλλετε χρυμαδίοις,
βέρασι τε βερούσιρ ἀκοντίζουσις ἐξ αὐτοῦ
ταῖσι πεποτλείαις πλισίον ισάρμωι.

τοῦ αὐτοῦ

Horum se plures seruant, patriosq; penates,
 Fracta metu uirtus robur inane trahit.
 Sic tantam uim nemo potest aperire malorum,
 Cum foedo iungi quanta timore solent.
 Triste coacta metu dare terga sequacibus armis,
 Et grassante leuem Marte subire fugam.
 Prostratum in faciem quam uisu immane cadauer,
 Cuius hiant multo vulnera dorsa, iuri?
 Ergo pedem terris quis figat utrumq; manendo,
 Mordicus infixo labraq; dente premat:
 Crura, semirq; tegi, pectusq; hamerosq; stabentes,
 Omnem umbone feram uim prohibenter, decet.
 Dextra manus ualidam uibrando torqueat hastam,
 Terribilem cristam concutiatq; caput.
 Egregios belli quis discat obire labores,
 Nec teneat clypeum qua nihil arma timet.
 Ille propinquum ferri petat acruis ictu
 Hostem, seu stricto fauciet ense suum.
 Et iam constipate pedem pede, scutaq; scutis,
 Ac galeas galeis rite, iubafq; inbis.
 Consertoq; virum iam pectore sternat humis uir,
 Dum capit aut hastam, seu ferit ense manus.
 At leuia est querula labor hostibus arma minari,
 Grandia pugnaci spargite saxa manus.
 Spicula tum ualidis torqueat polita lacertis,
 Stantes, tentat ubi rem cataphracta cohors.

πειθάρχοις γένεσιν καλέσι ἐπί προμάχοισι πεσόντα.

ἄνδρες ἀγαθὸρ, προτὶ δὲ πατρίδι μαρνάμενορ.

τέλος δὲ αὐτός προλιπόντα πόλιμην πίσκας ἀγράνες
πρωχεύειν, πάνταρ ἔστιν οὐκερότατορ.

πλαχόμενοι σαὺν μικρί φίλοι οὐδὲ πατρί γέζοντε,
παισί πε σαὺν μικροῖς, καριδίᾳ τὸν ἀλόχοφ.

Ἐχθρός γαρ οὐδὲ τοῖσι μετέωρεται, οὐδὲ καρικτοῖς
ἀγοραστοῖς τὸν τρόπον οὐδὲ συγθεῖ πεινίη.

Επιχώντες τὸν γένοθο, οὐδὲ δὲ ἀγλαορ εἰδόθεντες,
παῖσα δὲ ἀτυμία οὐδὲ κακότης ἔπειται.

εἴτε οὗτοις ἀνδρός τοι ἀλωρίνοις, οὐδὲ μήδε πόροι
γίνεται, οὐτε δὲ εἰς δρίσω πλένεται.

Νηυμῆ γένες προτὶ τῆς μετεμαχώμεναι, οὐδὲ προτὶ παῖδων
νηυστηρούσι, τυχέων μικέτι φειδεῖσθαι.

ἄνεοι. ἄλλα δὲ μάχεσθε προτὶ ἀλκιμορένων μενονται,
μιδὲ φυγῆς αἰχράξ ἀρχετε, μιδὲ φόβοι.

ἄλλα δὲ μέγαν ποιεῖτε οὐδὲ ἀλκιμορένων φρεστὶ θυμόν,
μιδὲ θλοιψυχῇ τὸν ἀνδράσι μαρνάμενοι.

Τουδὲ παλαιοτέρους, οὐδὲ οὐκέτι γοῶντας ἀλαφρά,
μή καταλείποντες φεύγετε τοὺς γορδαλούς.

αἰχρόμην γένοθο τοῦτο μετὰ προμάχοισι πεσόντα
κένθαται πρόδην νεοράνδρα παλαιότερορ.

ἵδη λαυκόρη ἔχοντα κάρη, πολιόρκη γένεσιν,
θυμόν, δεπρπνείοντες ἀλκιμορένων κονίη.

εἰ ματόσητοιδια, θίλασεν χροστὶν ἔχοντα
αἰχράτεργον διφταλημοῖς οὐδὲ νεμεσητῶν ιδεῖμ.

Alia Eiusdem.

Pulcra mori laus est in pugnantum agmine primo
 Illum, pro patrio qui gerit arma solo.
 At qui linquit agros patrum cum pinguis urbem
 Mendicans, graue nil huic magis esse potest.
 Qui cum matre cibos, canoq; parente per orbem,
 Cum natisq; suis, coniugioq; petit.
 Hoc uelut hoste paucem, quoscunq; frequentat, amici,
 Paupertas odio cuilibet esse facit.
 Et genus illa grani, formamq; pudore fatigata
 Nullus honor illam, tristia multa manent.
 Hoc miser esse modo qui coepit, ad omne laborat
 Tempus, ex huic homines ferre ueretur opem.
 Ergo animo patriam forti, natosq; tueri,
 Nec fragili uite parcere iure decet.
 Viribus oiuenes iunctis nunc edite pugnas,
 Nemo metu turpem tentet mire fugam.
 Praesenti uirtus animo nunc concitet iram,
 Praelia non uitæ linquere cogat amor.
 Ntūe uiros, quorum nunc membra senilia languent,
 Desertos socie turbæ relinquat opis.
 Est uisu quia foedum, acies quem prima tenebat,
 Ante pedes fusum cæde iacero senem.
 Cui caput est niveum, canis cui barba renidet,
 Lumine quem cassum, ex robore puluis habet.
 Quiq; cruenta manu attrectante uirilia condit,
 Nil oculis illo foedum esse potest.

SOLONIS

Ἄφει γρόντα γυμνωθέντα. οὐδεῖσι δὲ πάντας ἐπέσκοψεν,
οὐ φέρει αἴρει δῆλον αγλασόμενον Θεόν τούτον εἶχε.
Εἰνδιέστη μενοντοῖσιν ἰδεῖμ, ἔραπλες δὲ γαλαξεῖται
χωρὸς ἐών, καλός δὲ δῆλος προμάχοισι πεσὼμεν.
Ἄλλας δὲ εὗδιαβάτες μενέτω ποστὶ μεμφοτέροισι σε-
σκηριχθείσι εἰσὶ γάλα, χελώνη δὲ διδοῦσι διακάρη.

ΣΟΛΩΝΟΣ ΕΛΕΓΕΙΩΝ συλλογή.

MΗΛΙΟΣ αὖτε νῆσον ὁλοκατέστη αγλαστεῖκα,
μάσται πιθείσες κλύτε μοι εὐχαριστία.
ολεοντος πρότερον μαρτύρων δόπε, καὶ πρότες ἀπάντη
ἀνθρώπωρι θεοῖς δόξαις εἶχεν ἄχαθινον. τῷρι
εἶναι δὲ γλυκανὸν δεῖ φίλοις, εὐχθροῖσι δὲ πηγόνε-
τοῖσι μανίαδισκοι, τοῖσι τῇδε διενέμεινται
γρήματα. οὐ μείρει μανία εἶχεν, ἀδίκως δὲ πεπάθαται
οὐκ ἐδίλλω. πάντων δέ τοισι δηλωταῖς δίκαιοι
καλλτορ δὲ διὰ μάζη δῶσι. θεοί προαγίνεται ἀπόδει-
έμπεδός, ἐκ νεάτης πυθμένη Θεοῖς κορυφή.
δικαὶον δὲ ἀγνόεις θειῶσιν διφένδει, οὐκ Κύπρον
ἔρχεται, ἀλλ' ἀδίκοις ἔρχεται πενθόμενη Θεοῖς,
οὐκ ἐδίλλων ἐπεται, ταχέως δὲ ἀναμίσγεται φτε-
ρογάλην δὲ διὰ δλίγου γίνεται ὥσε πυρός.
Φλαύρη μάζη δὲ πρώτη, θεικὴ δὲ τελεύτη,
οὐ γαρ δὲ διὰ δηντοῖς διθριθεοῖς ἔργα πέλει.
Ἄλλας δὲ εἷς πάντων ἐφορᾷ τέλον, διὰ πάντης δὲ
εἴς αἰγαίος νεφέλας αἰγαίας κασκέδασι.

περινός

Corpoſe ſi nudo iacet. Acrem etate iuuentam
 Omnia, dum ualeat hieſ flore uigente, decent.
 Ut ſpectare uir hanc uirtutem, ex ſexuina poſſint.
 Ordine uir primo non ſine laude cadit.
 Ergo pedem terris quis figat utrumq; manendo,
 Mordicus in fixo labraq; deneſe premat.

SOLONIS CARMINA.

Elegiacæ.

Mnemosyneſ ſummiq; Deæ Iouis inclyta protes.
 Pierides, cœptis fertे precamur opem.
A Diſ uerſtra mihi felicem gratia uitam
 Impetret, ex famam laudis ubiq; precor.
 Sim grauiſ orori ſine re, iucundus amico,
 Hic colat, ille mei palcat uſq; matu.
 Opto diuitias mihi ſed ſine fraude repertas;
 Tempore ſera licet peena ſequente uenit.
 Quas largitur opes Deus, has corroborat idem,
 Funditus ad ſumnum quas cumulare ſolet.
 At quas impoſtura parit, non ritē teneri,
 Siue malæ famæ labe carere ſolent.
 Que nec ſponte uigent, redigiq; in dama laborant,
 Principium flantiae mox poreuuiſ habent.
 Definit in duros leuis olim noxa dolores,
 Non impunè diu facta nefanda maſſent.
 Iupiter ipſe notans finem citò diſipat autor,
 Ceu nubes Zephyro diſcidente ſalent.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

PHILIP. MELANTH.

Mus breuis & saliens in gurgite Rana palustri,
Dum nulla causa prælia stulta cient:
Fulmineo pugnas Iouis ira fragore diremit,
Et tandem fugiens agmen utrumq; perit:
Sic modo dira serunt ex bellis bella Tyranni,
Nec res, sed cœcos armat utrinq; furor.
Pestiferiq; magis Thebana Sphinge Sophistæ
Verba uenenato friuola felle linunt.
Aspicit hæc uindex oculis Deus omnia iustis,
Nec, graue cum sparget fulmen, inermis erit.
Gnate Dei bonitate tua mala tanta leuato,
Et serues cœtus Christe regasq; pios.

ERRATVM.

Pag. A. facie 15. Versu 18. lege pro iam d...

Pag: B. facie 12. post Distichum tertium adde
hos uersus.

Tanta uiro nulli contingunt, quanta quis optat,
Fert impossibili sape labore malum.

